Any XXV — Vendrell, 2 de Desembre de 1933 — Numero 1443

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Enfront les futures eleccions municipals

De nou som davant unes altres eleccions i aquestes tindran per els pobles una encara més grossa importància que les passades. La constitució dels municipis és, quasi sempre i a tot arreu, la veritable iniciació de la prosperitat d'una vila o la continuació d'una davallada; tot depen, no del partit polític que logri la hegemonia, sinò dels homes més o menys voluntariosos i intel·ligents als que's confiin els interessos col·lectius locals. Per això trobem nosaltres desencertada la llei electoral que suara ens ha donat el Parlament Català, doncs en ella s'hi te més present la política que la administració en obligar a emetre el vot per llista política de noms, donant així el plè domini a determinades agrupacions polítiques que per el fet d'ésser tals no poden estendre a buscar aquells homes més convenients, ja que s'han d'acontentar amb llurs afiliats, encar que's facin concentracions.

Davant aquesta pauta obligada, no és aventurat predir que no tenim gaire confiança en les futures Corporacions municipals. Elles seran forçosament sectàries, i això és el pitjor mal que pot tenir un Ajuntament, sobretot els de les viles humils que necessiten sempre de l'escalf popular per a fer germinar una iniciativa o emprendre la resolució d'algun dels seus problemes.

La actuació municipal d'una vila cal recolsar-la en les necessitats i possibilitats del comú, i aquest comú no estarà així mai ben representat en el sí de l'Ajuntament; no la lograrà la tendència que assoleixi la majoria ni tampoc la a qui se li assigni la minsa minoria que estableix aquesta llei que ve a deixar als pobles en mans dels esperits sectaris dels de *dalt* o dels de *baix*, quins entaularan moltes polèmiques partidistes i en contra faran molt difícil tota obra de veritable administració.

No són pas aquestes les normes que necessiten les viles i pobles per a dur a terme les seves necessitats de millorament. ¿Què en farem d'ésser autònoms si les resolucions sols aniran a càrrec d'un sector de la opinió? ¿On és la veritable llibertat si se'ns ha de lligar al domini de una sola tendència?

En coneixer la nova llei electoral ja des de aquest lloc exposarem els nostres temors. Avui en anar a implantar-se ens ratifiquem en aquells comentaris i hem de dir a tots, a uns i a altres, que ara més que mai la prosperitat i el pervindre de la vila necessita dels seus homes millors, i com que aquests s'hauran d'escollir dintre els dos partits polítics més preponderants, cal que ells cerquin per a llurs llistes, no els més valents en actuació, sinò els més abnegats en cintadania, doncs més necessiten els Ajuntaments de localisme, que de tendència política.

Notes marginals de viatge

IX

PARIS (del 8 al 15 de Setembre).

Belleville. Les immediacions de París guarden una certa semblança a les estribacions nostres de Barcelona, per això hem volgut coneixer una barriada de les diem-ne extremes com si es tractés de Sant Gervasi, Sans o Sant Andreu, etc. Aquesta barriada és Belleville, molt semblant a les nostres citades, tenint en compte per això, que aquesta és neta i polida, i les nostres, dolent-nos molt, no hi poden competir. Fora d'això ens trobem en igualtat de condicions. Sols un detall copsarem. Tranquilitat i quietut, torbada tan sols per un «cantaire» que amb veu mal timbrada entona el «Frou-frou...» Mare de Déu, si és vella la cançò! Poc després, potser per treure'l regust d'antany, canta «Sois les toits de París» i tal vegada per dita raò cauen unes monedes des de les finestres per les dones de ses cases. «Gràcies senyors i dames» anava dient, mentre recollia la xavalla, el «cantaire». Es l'únic sobressortint, si així hi cap, de quant vegerem a Belleville.

Palau Reial. Al carrer de Sant Honorat, al bell cor parisenc, s'hi troba enclavat aquest Palau degut a la iniciativa del Cardenal Richelieu. Fou habitat per Lluis XIII, Anna d'Austria, Lluis XIV, Duc d'Orleans i Felip d'Orleans. Cal fer observar l'interés revestit per la història, puig mancant acabar part d'ell, en Juliol de 1789, Camil Desmoulins, arengava al poble de París i la seva peroració fou tant vibrant que arrastrà mes tard al poble quin assaltà la Bastilla.

Temps a venir, hi feren estada Lluis Felip i els primceps Geroni i Napoleò.

Dit palau no és visible; la tercera República hi feu reparacions i el destinà a Consell d'Estat.

Rodin, l'esculptor magistral, presenta la formidable estàtua de Víctor Hugo; també Camil Desmoulins és copsat en tota sa grandiositat per Boveri, e més hi ha el monument al «Geni Llatí» ofrenat a França per les nacions de cultura llatina.

Plaça de la Concòrdia. Flectem els genolls davant la magnificència, diem sobre humana? Ja està dit! De la plaça que'ns ocupa és tal la seva bellesa incomparable que no te parió de quant hem vist fins a la data. Col·locat a qualsevol lloc d'ella, és superb el seu punt de mira. La vista cerca l'horitzò i el troba en una superficie de 75.000 metres quadrats, limitant-la el jardí de les Tulleries, els Camps Elíseus, el Sena i els soperbs palaus.

En principi el seu nom era de Lluis XV, després de la Guillotina, seguint de la Revolució, mes tard de la Concòrdia, modificant-la encar amb Lluís XVI i finalment es restituí amb el nom que te actualment.

A més de llur magnificència te'l caire històric per ésser l'agulla marcadora de les èpoques franceses. No oblidem que la guillotina emplaçada allí decapità a Lluís XVI (21 de Gener de 1793), Maria Antonieta (16 d'Octubre de 1793) i a milers de persones entre les quals foren Carlota Gorday, Duc d'Orleans, els Girondins, Danton, Philippe-Egalité, Hebert, Robespierre, etc., etc.

Al bell mig de la plaça hi ha el famós Obelisc de Lougsor, monolit d'un sol bloc de granet rosa, que mideix uns 23 metres aproximadament i prové del Temple que Ramsés II (segle xxi abans de J. C.) feu construir a Tebas i el regalà el bajà Mohemet-Alí al rei Lluís Felip en l'any 1831. Dit Obelisc te quatre cares plenes de geroglífics que són les victòries de Ramsés i de Sesortis comptats per Ra (el Sol).

Es troben dues formoses fonts (nord i sud) amb piscines complementàries d'un caient extraordinari i formós. I descansant als angles que te la plaça, circundada per vuit pabellons, veiem unes estàtues col·lossals que representen ciutats franceses: Lyon, Marsella, Burdeus, Nantes, Rouan, Brest, Lila i Estrasburg.

A l'ensems hi ha el Ministeri de Marina i l'Automòvil Club de França en dos magnífics palaus que en altres temps foren estatge d'embaixadors i persones estrangeres notables.

Per acabar, situat en ella, la vista es cansa de comptar carrers adjacents que radiquen a la plaça. Com en resulta d'esquifida la nostra volguda plaça de Catalunya. Amb dita confessió sincera creiem haver dit i fet l'el·logi just de la plaça de la Concòrdia.

Rue Royale. Carrer de prosopopèia i distinció, amb un seguit d'establiments que l'honoren per el segell aristòcrata que enclou. Ens el fa destacar més per que dona pas al Palau del Ministeri de la Marina i a l'Embaixada d'Anglaterra, llindants a la plaça de la Concòrdia, que ja hem mentat, i li barra el pas altre edifici que mereix estudi detingut. Ens referim a la Plaça de la Magdalena. Anem doncs a fer-ne menció.

Església de la Magdalena. Enclavada a la Plaça que li dona el nom, es puja a l'Església per mitjà d'uns graons o escalinata que li donen sobrietat excelsa, descansant en un plà d'uns quatre metres d'alt.

Damunt, doncs, està aquesta església, quina primera pedra col·locà Lluis XV en l'any 1764 i que anys després Napoleò li varià la faç de les coses i feu canviar-la en temple grec, dedicant-la a la glòria dels soldats de la Gran Armada. Emprò una reial ordre vinguda deu anys després feu tornar les coses al seu primer lloc o caire primitiu, acabant-la Huré en l'any 1842. Ja que hi estem posats, diem que medeix 108 metres de llarg per 43 d'ample exteriorment, 21'40 metres a l'interior i 30'30 metres d'altura baix les cúpules. Hi ha a l'entorn del temple una soperba columnata d'ordre coríntic de 16 metres d'alçada adornada per 26 estàtues. La porta te 10 metres d'alçària per 5 metres d'ampla. Te fulles de bronze en les quals hi ha baixos relleus que simbolitzen el Decàlec i Escenes de l'Antic Testament. El frontispici triangular és el Judici Final, i al costat de la entrada les estàtues de Sant Lluis i Sant Felip.

Una vegada a dintre, es riquíssima la seva nau, que te tres cúpules, i que és per on entra la llum. L'altar major tot és de marbre i hi ha un grup esculptòric que representa «El tranzit de Santa Magdalena» obra deguda a Marochetti. Al costat de l'altar hi ha dos relicaris guardadors de relíquies de Sant Vicens de Paul i de Santa Magdalena (esquerra a dreta).

L'absis de darrera l'altar major és formosíssim entre les dotze columnes on hi figuren àngels i sants. A dalt hi ha un mosaic representant a «Crist triomfant rodejat dels deixebles». També es veu a la part superior de l'absis una composició de Ziegler que representa la Història de la França cristiana, vejent-s'hi molts personatges, entre ells Joana d'Arc, Napoleò, Pius VII, etc.

Les capelles no són molt nombroses i un xic fosques, contenint un seguit d'obres mestres pictòriques o del cisell. La forma peculiar de la església fa que es vegi visitada en extrem. La bandera nacional ens fa recordar que som a la França democràtica i lliure. I deixem la Magdalena, d'estil grec-romà que molt ens ha interessat.

Grans Boulevards. Jo canto dels Grans Boulevards el seu tipisme comparable fins a cert punt a la nostra Rambla. Emprò és cosa sèria, monumental d'un segell inigualable per l'animació dinàmica d'universalisme. En ells, el nirvi de la ciutat hi vibra impulsiu, sadollat de vida pletòrica en tothom que deambula, encomanant l'optimisme rialler d'il·lusions florides que contrasten amb la formosura d'aquest poble francés representat per un amor al seu, incomparable i que en fan un ritus, sagrat, ideològic, patrioter.

Aquests Boulevards, artèries imflades de sang, s'animen tumultuosament a la sortida dels magatzems i és un moment de follia incontrastable per la vertiginositat amb que les persones cerquen el metro, tranvia, autobusos i les diverses vies comunicatives establertes que reintegren en part a dependentes i midinettes; a aquest llibre obert del boulevard que fa que en un moment donat s'arribi al seu darrer full. I veieu a aquesta dona «chic», elegant i sensual, que amb la més gran despreocupació fa una besada llarga i efusiva al jovincel que l'acompanya, amb la naturalitat més sorprenent... Els venedors criden el «París-Soir» i els arce lluminosos aclareixen extraordinàriament els boulevards,

artèries cosmopolites, on la vida s'hi veu tan ben representada. Amor, treball! és quan domina i per això aquest gran poble francés l'estima, s'hi delecta i deambula en els quatre quilòmetres i mig que abarquen des de l'Església de la Magdalena fins a la Plaça de la Bastilla.

ICAR

Barcelona, 29 de Novembre 1933.

Primera Campanya Nacional del «Segell Pro Infància»

Pels maliciosos

No és el «SEGELL PRO INFANCIA» una Institució nascuda sota l'escalf i protecció de cap partit polític o social. Es una Institució de caràcter totalment lliure i absolutament independent de tota tendència partidista. Es una Institució d'essència pura i neta que, com blanc lliri es conserva i conservarà intacte i ben apartada de tota barreja, de la qual n'hi pugui resultar un nom o concepte, en poc o molt equivocat.

Dóna, i ha de donar vida a aquesta Institució ja benemèrita solament tenint en compte la seva finalitat, la excelsa bondat i noblesa de sentiments que han demostrat posseir en hermosa creixença els catalans. Aquesta bondat i noblesa de sentiment que posseïm nosaltres, catalans, queda i ha de quedar ben palesa, davant nostra Institució magnífica, la finalitat de la qual és sols i únicament, el bé i salut, dels qui, essent actualment petits infants, han d'ésser demà, per obra de nostra novella Institució, nostres robusts conciutadans.

Protegir l'obra de «SEGELL PRO INFANCIA» no és aidar cap estament de gent, amb força capaç de defensar la seva vida, contra les escomeses de la mateixa; protegir l'obra del «SEGELL PRO INFANCIA» és aidar els nostres desvalguts infantons, quals pares, estan mancats de possibilitats efectives per atendre les precisions ineludibles a que obliga la defensa de la vida dels seus infants. Es, doncs, obra d'Assistència real, a la qual estem tots obligats a col·laborar-hi, i molt especialment, tota persona que vulgui veures, honrada pel grat record d'haver produit un fi somrís d'agraïment a un bonic infant, tendrement colpit per debilitadora malaltia.

A aquestes fines i educades ànimes, va encomenat el sosteniment i conservació de nostra nobilissima Institució a la qual li està reservada per amor a nostra infància, l'alt destí de protegir la vida dels petits, que ho necessitin, tots ells, fills de nostra Catalunya.

Es aquesta nostra missió, és aquesta nostra idealitat més cara. A protegir el «SEGELL PRO INFANCIA», a complir aquest fi, a col·laborar a aquest destí, tenim la obligació moral i efectiva de contribuir-hi tots els que sentim dins nostra ànima, el noble escalf de l'amor per nostres bells infants.

TOMÀS BARRI
Vocal del Comitè Directiu Central del «Segell Pro Infància».

DE COL·LABORACIÓ

Pro riqueza forestal

(Conclusión)

Al hombre culto y desinteresado, al poeta, al que es amante de la naturaleza, y que está en condiciones para comprendrer i apreciar sus bellezas, bàstale con que gracias al árbol pueda transformarse este mundo en inmenso paraiso, y se da por satisfecho, con un reducido, pero delicioso pensil donde, en medio de sus frondas de ensueño pueda consultar con las musas, que cual heraldos de la Divinidad, gustan de comunicarse en lugares de solitaria belleza, para mejor inspirarnos en las perfecciones que nos acercan a Dios.

Pero el hombre práctico i utilitario exige más del árbol; y si para el hombre soñador y espiritual hay el árbol suntuoso, de las frondas de ensueño, para el hombre práctico y trabajador, hay también su árbol dispuesto a recompensar su trabajo, y a satisfer sus necesidades con su aportación; el árbol dice: dame agua y te daré pan; y al que le trata con cariño, le corresponde con esplendidez, y el hombre sabe bien, que a la sonrisa primaveral de su fronda y flora, va unida la promesa otoñal de sus óptimos y abundantes frutos.

Pero lo más admirable en la arboricultura es el variadísimo conjunto de utilidades que se pueden sacar de todos los árboles; utilidades, que convenientemente seleccionadas, además de atender al completo alimento del hombre nos proporcionan una gran variedad de productos medicinales, tintóreos textiles, esencias y otros productos químicos de gran importancia, además de ricas y abundantes maderas, y la consiguiente plus-valia de los terrenos; y téngase en cuenta que el árbol, está esperando el auge de la cultura y de la industrialización agrícola para producir mucho más en cantidad y calidad de lo que produce.

Elche con sus palmeras, y las comarcas fruteras de Cataluña, Valencia y Aragón, son ejemplo palpable de como responde el àrbol, cuando se le cuida con esmero y con inteligencia. El árbol es un estorbo para el agricultor inculto y rutinario, y es una fuente de riqueza para el agricultor inteligente, culto y práctico; el primero, no siente la necesidad del árbol, más que cuando, en verano ha de sufrir los rigores de un sol abrasador, y la fatiga le obliga a buscar una sombra protectora, y en invierno, cuando está falto de leña con que calentar sus miembros ateridos por el frio excesivo. La ignorancia y la desidia han hecho de él, un agricultor inexperto, una sombra de agricultor; pero después de todo, este por falta de medios y de cultura, es menos culpable que los grandes terratenientes que tienen grandes extensiones de bosque remunerador, ya que el bosque no exige grandes cuidados, y en muchos casos llega a duplicar el valor del terreno, prefieren tener las tierras abandonadas provocando la indignación de los desheredados que, poseyéndolas, las trabajarían.

En cambio, el agricultor inteligente, despierto y emprendedor, que entiende de arboricultura, que sabe qué clase de árboles convienen más a la situación y clima de sus terrenos, que sabe cuidar el árbol, y sacar provecho industrial de sus productos múltiples, que sabe como, y cuando ha de desprenderse con más ventaja sus maderas, leñas y carbones, es amigo del árbol, y está celoso de él. España es un país que por su topografía y su clima, debiera ser intensamente forestal; montes pelados y llanuras extensas sin que asome la copa de un árbol; esto debe desaparecer por dignidad, y por el imperio de la cultura agrícola; el carácter español es poco diligente, y hay que fustigarlo organizando una campaña permanente, para contrarrestar el desdén que se siente por el árbol; este desdén le cuesta a España muchos millones que van a parar al extranjero, y que podrían quedarse en el país; el árbol forestal, es tan necesario como el frutal, y los beneficios que reporta son inmensos, incalculables; en primer lugar, al suministrar las maderas que antes había que importar, cierra el grifo de la fuente de oro por donde se salían los millones de España y como consecuencias, aumento del crédito internacional, y ocupación de numerosos obreros; en segundo lugar, el árbol forestal, enriquece y embellece las comarcas, contribuyendo con el atractivo de sus frondas al fomento del turismo; y por lo tanto abre un nuevo grifo por donde entra el oro extranjero. Estos dos beneficios ya justifican su plantación, pero además, el árbol forestal suaviza la temperatura, atrae la lluvia bienhechora, purifica el aire que respiramos, evita con su resistencia los estragos de los vientos impetuosos, afirma y retiene las tierras en los montes y en las pendientes, evitando las avalanchas y los desprendimientos de tierras, y retiene las aguas, que filtrándose alimentan los manantiales.

Aprovecho la ocasión de dirigirme desde estas columnas a los pequeños y grandes terratenientes, y les invito a que reflexionen sobre la conveniencia (que ha de ser un bien para todos) de promover la repoblación forestal, y hay que empezar por implantar en todas las ciudades y pueblos de España, donde no lo esté, la simpática, cultural y patriótica fiesta del árbol, para inculcar en los niños el respeto y el cariño que el árbol merece; y los institutos, sindicatos y sociedades agrícolas deben editar y divulgar con profusión catálogos ilustrados, dando a conocer todos los ejemplares de árboles aclimatados y aclimatables en las respectivas regiones detallando los cuidados que requieren, productos aprovechables que puedan sacarse, clase de terrenos que les sean más favorables, época y distancia a que deben plantarse, advertencias y precauciones para evitar los incendios, modo de sofocarlos con rapidez, sistema y época de podas según los árboles, y demás datos e instrucciones, que no dudo, las facilitará, en caso necesario la Asociación de Ingenieros de Montes, para el mejor conocimiento de la arboricultura, la explotación provechosa de los bosques, y para la repoblación forestal.

BARTOLOMÉ BARÓ

Casa Mumbrú
VENDRELL

Rebudes les novetats d'hivern en totes les seccions

Esplèndits assortits

Sempre darreres Novetats

Colorits de moda

Espaiós local per a llogar
al punt més cèntric del carrer Dr. Robert. — Raó: Passeig del 4 de Març, núm. 15.

LITERARIES

ESCLATS

¿Qué estrany és el món
amb ses teories;
predica la pau
i els homes s'exterminen!

Els téus llavis de carmí
tenen un somrís tan bell,
que talment semblen per mí
com si fossin un clavell.

El llamp que l'espai
encén la tempesta,
vé a ser com un ¡ai!
del món que gemega.

Són tos llavis un rubí
com el poeta digué,
sént el goig més gran per mí
aspirar el séu alé.

Assedegat d'amor
cercant felicitat,
no pót fugir mon cor
del jou que'l té lligat.

No's dèu desdir jamai
del que promet cap hom,
que tot bon artiller
mor al peu del canó.

Deixeu-me tranquil
en ma soletat,
que estic més bé sol
que no amb mals companys.

No vull fer més cas
de res de la terra,
que ja res del món
per mí val la pena.

Les flors i'ls aucells
són nostra alegria,
portant-nos al cor
el goig de la ditxa.

VALENTÍ CARNÉ

ESPECTACLES

El tenor de la pantalla sonora—sonora havia d'esser, sinò ¿on quedaria el tenor?—que ha fet més forrolla, no hi ha cap dubte que ha sigut En Josep Mojica, el de la rialla sempre a flor de llavi i de la confiança en el triomf. Regularment ell ha estat sempre ben servit pels autors: assumptes simpàtics, música de caràcter popular, etc. Però *El Caballero de la Noche*, posada al Vendrellenc diumenge passat, ha interromput aqueixa marxa, sinò ascendent, al menys prou enlairada. El llibret és incomplet: aquell cavaller en perspectiva, comença, i acaba, siguent assaltador de camins. Semblava que al final resultaria esser fill de casa bona, una espècie de Serrallonga, o de Tenorio, cosa que facilitaria un desenllás plenament satisfactori... però no és així, que s'hi ha de fer. La música adoleix d'un defecte que perjudica al cantant: gairebé sempre entra la veu sense cap mica de preparació orquestral; i com que la veu humana no ha arribat encara, en el cinema, (especialment en les veus d'home) a un grau de perfecció estimable, malgrat el posseir un bon aparell sonor... el públic no s' «empassava» aquelles entrades que'l cantant atacava a plena veu, i que esdevenien ingrates a l'oïda. L'actor còmic Segurola omplia molt be els personatges que en el repertori «mojicano» li toca fer: el de promés ridícol i desairat.

Al Industrial l'escultural estrella Billie Dove ha interpretat amb molt d'art, la protagonista en *El Angel pintado*, una pelícola que's veu amb gust i és forsa interessant. Potser s' esllangueix una mica en els mitjos temps, però aguanta el pabelló d'una manera ben discreta.

* * *

¡TÍVOLI!

I heusací que el cronista l'altre dia va entrar, gairebé subrepticiament, en el teatre del Tívoli, avui en construcció. Tot, en ell, era quietut—era dia festiu;—i, enrondat no més pels atuells de treball, immóbils aleshores, de paletes, enguixadors, fumisters, electricistes, etc. el cronista pogué anar fent-se carreg del canvi operat en l'antiga sala, que tants bells moments li havia proporcionat en passades actuacions: Vetllades, concerts, representacions teatrals, saraus, actes benèfics; i darrerament la bella festa dels Jocs Florals Internacionals d'Esperanto, amb el concurs de les formoses damisel·les que l'embelliren amb les seves gràcies, i que fou l'acte postrer, la festa de la clausura definitiva del popular i vendrellíssim Tívoli... del Tivoli vell. ¡Bonic punt final per a la història d'aquella sala que anava recollint tots els batecs de la vida vilatana.

Avui, tot ell és un enrenou; però, com altre *Ave Feniæ*, dintre poc temps renaixerà d'entre les pròpies cendres un teatre nou, magnífic, de proporcions ajustades; enlaire el cel-ràs; més alt encara l'escenari, ço que facilitarà el fer les mutacions amb rapidesa; grans espais per a les llotges i passos interiors; i tot això formant un conjunt armònic i enquadrat de tal manera, que'l cronista, una mica ja de sí fantasiós, per damunt d'aquell maremagnum d'enderrocs, fustam i pals plantats arreu, ja el veia acabat, hermosejat, presentant el cop de vista que ja avui se li endevina. El Vendrell se incorpora, amb aqueix teatre al ambient ciutadà, de gran ciutat, doncs ell està bastit com els més elegants colisseus que en les populoses urbs acrediten els espectacles.

El Vendrell està d'enhorabona. Felicitem-nos-en. REFRAN

ESPORTIVES

De Campionat

F. C. Tarragona ¿4?—F. C. Vendrell 2

Pòrtic

Malgrat no tenir intenció d'esser espectador d'aquest encontre, la bona predisposició dels equipiers vendrellencs amb sa noblesa i humiltat en esser una vegada mes contrincants del F. C. Tarragona i en el seu propi terreny i recordant les actuacions de l'equip visitat enfront al nostre, per a que fos un testimoni més a aquella lluita innoble, no dels equipiers sinò dels seus *istes* quan ja creiem d'ells que aquella *mala fama* ja s'habia allunyat. Mes no fou, ni és així i apelem, en el que citem, als demés equips que han passat per aquest camp, aquests i altres anys.

Seria el nostre desig comentar l'encontre amb la amplitut que requereix un encontre on els dos punts son molt aprofitables per un i altre equip; però com que varem presenciar mes lluita fora del camp que entre els equipiers, aportarem en els nostres comentaris un apartat diferent i a l'ensems procurarem posar unes *gafes de doble potencialitat* a determinats redactors esportius tarragonins que solsament saben donar greus orientacions als que s'ofusquen amb ells, no volent veure la realitat de les coses i escriure-les a mida del seu gust; puig ni s'han dignat fer la seva protesta en lletres de motllo.

Feta aquesta introducció anem als apartats i van aquests en pas de revista.

Arribada dels visitants i ja no voler els visitats col·locar-se en les mateixes condicions en que foren respectats en sa visita al nostre cercle.

L'encontre

Un encontre de campionat en que la duresa s'imposà a la voluntat, no obstant l'encontre finalitzà de la millor manera possible pui-l'arbit Sr. Josep Recasens, del Col·legi barceloní, que durant la lluita pogué imposar-se fins arribar a un moment en que'l public de Tarragona, tot i essent ja vencedors o portant la davantera, l'obligaren a donar per valid un tret de Carbonell en un bati-bull i que Vidal, apuradíssim, salvà amb el puny. Poc després finalitzava aquest encontre en que tot bon aficionat no en servarà cap grata recordança.

Els equips s' fil·laren: Tarragona: Roca; Francesc, Inglés; Pechs, Bosch, Domingo; Rico, Ciutat, Tarragona, Poldo, Carbonell; F. C. Vendrell: Vidal; Mallafré, Giralt; Mañé, Domingo, Fabré; Guinovart, Nin F., Salvó, Güell, Ivern.

L'actuació dels equips

La del Tarragona fou d'una duresa ilimitada entre la major part dels seus equipiers, a que pot afegir-s'hi la bona parla (sic).

La del Vendrell: d'ells que fins el passat diumenge no havien sofert la amargor de la derrota, en el camp conegut per «*La Pedrera*» la saborejaren i no els feu cap impressió, doncs ja anaren a la lluita amb el convenciment de passar per aquest tràngul i per aquell *tunel* tan fatídic pel Vendrell.

El joc emprat no fou ni un sol moment aquell joc del Vendrell i si sols aquella covardia que, enfront del Tarragona se'ls imposà, motivada pel regust que'ls avala.

Els gols

Al primer, i el que sempre portà la davantera, fou el Tarragona ja que acabà la primera part amb un empat a dos tantos. La segona es desfé l'empat amb un tercer tanto, el millor de tots a favor del Tarragona. I anem al quart, que no fou gol, però l'arbit després de fet presoner, des de'l lloc on es trobava fins a la porta de Vidal pel public tarragoní mitjantsant amenaces i cops als flacs de llur persona el donà qer valit, després de que ell ja havia senyalat que no ho era i haver-se continuat les jogades que pressediren a la jogada indicada.

L'arbitratge i els linesmans

Aquest va anar a carrec del Sr. Recasens, de Barcelona, amb gran energia procurà imposar se tant com pogué amb tota imparcialitat fins al moment del quart tanto. Els linesmans: el del Tarragona a cada moment coaccionant a l'arbit i el del Vendrell, a carrec d'Altès, quan a la obtenció del quart tanto anà a fer prevaldre el seu dret i a defensar a l'arbit, fou agredit, tenint necessitat de fer front a un grup de 15 o 16 contraris de la manera que li fou possible, fins a la intervenció dels guàrdies de seguretat sabre en mà que, en lloc de posar *pau*, se les emprengueren contra dit linesman d'una manera vergonyosa, i deixant l'arbit a mercé del public.

Cal fer constar, en contra del que senyala algun cronista tarragoní, que Altés no fou qui coaccionà i va agredir a l'arbit ¿quin senyor pot avalar-ho?

El public

Aquest fou en tot moment apassionat pels seus, quines repercusions portaren totes les incidències, que nosaltres lamentem moltíssim i en protestem, doncs no te raò d'esser.

En resum: també fora el nostre desig anotar unes quantes mostres de la manera com actuaven els *istes* i d'una manera especial els visitats, però les lletres de motllo són quelcom més morals. Amb tot cal citar que ja a la porta d'entrada t'anunciaven que l'encontre no el perdrien i que si el Vendrell obtingué el triomf a casa seva era perqué el Tarragona estava format per quatre arreplegats, i així sucesivament, tot l'encontre. Per acacar, repetim: cal sentir als demes equips que també han passat per aquell camp.

—

Altres notes i resultats

Estava anunciat altre encontre entre el F. C. Igualada i F. C. Catalunya de Vilanova de campionat en el camp del primer i no haventse presentat l'arbit fou jogut un d'amistós. El Sempre Avant de Valls, vagà.

Per demà estan anunciats els següents encontres:

F. C. Catalunya-Penya Sempre Avant
F. C. Igualada - F. C. Vendrell
Vagarà el Tarragona

CLASSIFICACIÓ ACTUAL	J.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.	P.
F. C. Vendrell	5	4	0	1	13	6	8
F. C. Tarragona	6	4	1	1	16	9	8
P. Sempre Avant	5	2	0	3	9	9	4
F. C. Igualada	5	1	1	3	7	13	3
Catalunya Vilanova	5	0	2	3	4	12	3

PERE BONSOMS

MOSAICS HIDRAULICS
URALITA
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
J. JULIVERT
Aquesta casa ha traslladat el seu Magatzem i Despatx
al Passeig del 4 de Març, núm. 15. - VENDRELL

Frederic Ferré Aguiló
VETERINARI
VACUNACIONS
CASTRACIONS
APLICACIONS DE FOC
FERMI GALAN (MURALLA), 16, 1.er
TELÈFON 15
VENDRELL

Magatzem de Calçats de Isidre Martorell
Sabates per a homes, dones i infants
Espardenyes, amb sola de juta i goma, de totes classes
Calçat amb llanta per obrers i nens
marca «GOLIAT» màxima resistència
contant la casa amb eines necessàries per odobar dit calçat
CONSULTI PREUS ABANS DE COMPRAR

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 3 de Desembre 1893.

—En les eleccions municipals celebrades el diumenge anterior hi prengué part per primera vegada el partit republicà vendrellenc, assolint les majories. Els nous regidors elegits foren els senyors Domingo Mata Pueyo, Baldomer Miquel Carbonell, Felix Esclasans Claramunt, Pau Queraltò Romeu, Evarist Julivert Calbó i Joan Rigual Mallofré, republicans, i Ramon Corbella Fontana i Joan Serra Escofet, fussionistes.

—Amb motiu de les operacions militars que's desenrrotllaven al Marroc, foren cridats a files molts reservistes, cosa que ocasionà escenes molt tristes i depriments per les noves alarmants que circulaven. A vila, a la matinada del dilluns d'aquella setmana, en despedir-se un d'aquells reservistes dels seus familiars, fou tanta la emoció del pare que a aquest li sobrevingué un accident a consequència del qual morí. Es deia el finat Pau Llansà (a) Pau Fi.

—L'Ajuntament acordà subvencionar amb cinquanta cèntims diaris a les famílies que perdessin alguns dels seus en la campanya militar del Marroc o als que tornessin lissiats.

—Amb motiu de la victòria electotal el Centre Republicà celebrà un apet al que concorregué nombrosa concorrència. En dit acte s'inicià una subscripció per ajudar a la família del desgraciat Pau Fi i dels reservistes que's veien obligats a deixar llurs famílies.

—Definitivament, i després de 14 setmanes de vaga, quedà solucionat el conflicte que sostenia el gremi de boters amb la casa Torres, de Vilafranca.

—Al terme de Sant Vicens fou trobat el cadaver d'una dona, a la que se li trobà un passaport extés a Nimes a favor de Victoria Garcia, de 34 anys, costurera i natural de Madrid. El dictamen del forense fou de que la mort havia sigut de natural.

—Morí a vila en Pau Serra Virgili, persona que havia exercit diferentes vegades

el carrec d'Alcalde i de Jutge municipal, i que va distingir se en evitar majors desastres quan la lectuosa data local del 4 de Març de 1874

—L'Ajuntament nomenà secretari en propietat de la Corporació al senyor Jaume Serra i Iglésias.

—Procedent de Montblanc es matriculà a vila el procurador Emili Folch Andreu.

—Fou destinat a prestar servei a vila el allavors segon tinent de la Guàrdia Civil don Antoni Samora.

—Foren aprobats per el Govern Civil els reglaments de la Junta del Cementiri. Aquesta es proposava de seguida secularitzar el cementiri vell allvors encara existent a la sortida de la vila i tocant a la Carretera de Tarragona, junt a la Fabrica del Gas,

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butletins rebuts durant la setmana; que passi a la Comissio d'Hisenda per tal de tenir-la en compte al confeccionar el nou pressupost, una lletra de la Secció Cultural de la Cooperativa la Reforma; heure esment d'una lletra del Doctor Faura; quedar assabentats de la missiva del senyor Lluis Mestre, de Vilafranca, remerciant la conducta observada pel guàrdia municipal Sr. Carnicer en un accident d'automòvil ocorregut al mentat senyor; concedir aigua per a auxili d'obres a Barrau i C.ª; autoritzar a Maria Bassa Jané per a desaiguar a la claveguera del carrer de Josep Marcé; que passi a la Comissió de Foment una instància de Mercè Socias en la que sol·licita permís per a edificar en un solar de la seva propietat; declarar veí d'aquesta vila a Josep Alegret i Casas; heure esment de la liquidació practicada al Recaptador Municipal Sr. Martorell; aprovar diverses relacions de despeses; aprovar dues certificacions de construcció de voravies al carrer de Salvador Reventós; heure esment de la visita realitzada pel Consell directiu de la Cooperativa Elèctrica a la abogacia del senyor Carner; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

NOVES

A vila s'ha comensat a parlar de les eleccions municipals, si be es mostren reservadíssims els homes dirigents dels partits polítics. Hom diu que la lluita per el domini de l'Ajuntament quedarà plantejada entre dues fortes coalicions: la dretana i la esquerrana.

* * *

1934

Calendaris * Blocs * Dietaris * Agendes

Manelic-Durán, Manelic-Bonavia i Guimerá-Rafols

Almanacs de totes classes

Isidre Jornet. - Vendrell

PAPERERÍA

DIARIS - REVISTES - NOVEL·LES - FIGURINS

La CASA JORNET participa a la seva clientela i demés, que te l'exclussiva del bitllet

Núm. 29.272

(dos series) del Sorteig de Nadal i que'l reparteix amb participacions de deu rals.

* * *

Tot i que'l temps ha continuat en el seu tarannà variable, fent inclús algun dia esplèndit, la temperatura no ha decendit i mes aviat el termómetre ha pujat durant la setmana.

* * *

MARIA JULIVERT

PROFESSORA D'ESPERANTO

Lliçons particulars i a domicili

DR. ROBET, 16 VENDRELL

* * *

A causa de la gran humitat del terrer son encara molts els camps d'aquesta rodalia que no han sigut sembrats, havent-se intensificat aquesta labor durant la setmana present.

* * *

Es indiscutible

QUE 'L

Confort

Higiene

Comoditat

Pràctic i

Econòmic

s'assoleixen

CUINANT

AMB

GAS

¡Res tan ideal!

¿Ho dubta?...

doncs convencis vosté mateix prenent-se la petita molèstia d'avisar a la **Fábrica del Gas** d'aquesta vila, on li resoldrà el problema

de Cuinar econòmicament

Les noves tarifes i els lloguers rebaixats, fan que sens estalviar el fluid sigui aquest encara econòmic.

Per avui a dos quarts de cinc de la tarda està anunciat a vila el pas de l'Honorable senyor President de la Generalitat, haventse circulat les corresponents invitacions a fi de complimentar-lo.

* * *

Ha comensat la recollida de les olives i han sigut oberts els trulls per a la elaboració d'oli. Enguany aquesta collita presenta un caire variadíssim, doncs mentre unes oliveres son replenes de fruit, altres no tenen ni una oliva. Al Plà de Mar és on es presenta major l'abundor. En general, però, la collita serà molt escassa al nostre terme.

* * *

CLINICA DENTAL

Amadeu Martorell

ODONTÓLEG

Visita tots els dies — Al Vendrell, de 9 a 1 Doctor Robert, 14 — A Barcelona, a la tarda de 3 i mitja a 8. Torrent de l'Olla, 94 prl. 2.ª Davantparad.tran.

* * *

El senyor Enginyer Director de la Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca del Penedès, ha tingut la galanura de fernos a mans un exemplar de la «Memòria» del funcionament de dit establiment oficial durant els anys 1931 i 1932.

Dita «Memòria» constitueix un volum d' unes 70 pàgines, replenes de dades interessantíssimes per a els vinyaters i cultivadors i criadors de vins, i ve il·lustrada amb nombrosos gravats i gráfiques aclaridores dels resultats obtinguts i llurs comparacions, tot el qual el fa un llibret altament interessant per aquelles persones estudioses de la moderna explotació de la vinya i també dels que's preocupen del millorament dels vins i de ler qualitats que'l comerç exigeix per els mateixos.

Agraim al senyor Cristòfol Mestre la deferència que ha tingut vers nosaltres.

* * *

El reforç de la punta, la suavitat de la pell, la forma elegant i esmerada construcció son quatre punts que el públic sap apreciar en el calçat

GOLIAT

sobre las altres marques

De venda al

Magatzem de Calçats Isidre Martorell

* * *

Hem tingut el goig d'estrenyer la mà a vila a l'amic Joan Ferret i Navarro, diputat a Corts per la circumscripció de Barcelona.

* * *

La acreditada casa de Barcelona Joan Barguñó i Companyia, especialitzada en treballs de zincografia, ha editat un magnífic calendari religiós de fulla mensual per l'any 1934, amb tretze precioses reproduccions de quadros célebres que'l fan un veritable bloc artístic.

Aquelles persones religioses que vulguin examinar-lo, o be adquirir-lo al preu de 2'50 pessetes exemplar, poden passar per la Impremta Ramon d'aquesta vila, a la que ha sigut concedida la exclusiva de venta en la nostra vila.

* * *

Josep Aleu Massanet

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

Per esser els protagonistes gent coneguda ací, ha sigut comentadíssim a vila el drama rural esdevingut a Cunit entre les famílies del propietari de Mas d'en Pedro i un seu rabassaire, de quina disputa en resultà mort el fill de l'amo i ferits greus aquest i el rabasser.

Com que'l fet esdevingué dintre del terme de Cubelles, ha entés del mateix el jutjat de Vilanova, motiu per el qual ens abstenim de ressenyar-lo detalladament ja que no ens ha sigut possible recollir la versió legal i en canvi s'han explicat aquí versions molt diferentes.

Les prèdiques i actuacions demagógiques donen aquests fruits tan amargs com dolorosos. Déu fassi que no en germinin d'altres donada la virulència en que's troba la gent del nostre camp.

* * *

«Centre Vendrellenc».—Avui, nit, i demá, tarda i nit: Estrena del film sonor «Tarzán de los monos»; estrena de la comèdia sonora «Astucia de Mujer»; projecció de la revista sonora «Noticiario Fox», acabant amb la cinta còmica sonora «Estación de gasolina».

Dilluns, tarda, Sessió Vermut: Estrena del film sonor «Amor por obediencia», la pel·lícula sonora «Gangsters en el Oeste», completant el programa una «Cinta Cómica».

* * *

JAUME RAMON I VIDALES

Vendrell històric

Recull d'escrits, articles i notes de història vendrellenca amb pròleg de A. Rovira i Virgili

DE VENTA:

Preu: 5 ptes. — Llibreria Verdaguer-Rambla del Mig, 5-Barcelona — Impremta Ramon - Vendrell

* * *

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge a la tarda, solemne via-crucis pel cos de portants; divendres festa de la Immaculada Concepció: a les sis del matí exercici de les 40 avemaries; a les set, missa de Comunió general amb plàtica preparatòria per l'Iltre. Sr. Arxiprest; a les vuit exercicis de l'Escapulari Blau; a les deu missa cantada per la capella de la parroquia, sermonarà el Rnd. Dr. Mn. Salvador Riera, Pvre. Tarda a les sis, Rosari, Corona, Trisagi a la Verge i sermó pel Rnd. Dr. Riera.

Es prega als feligresos que durant el dia de la Immaculada posin domasos als balcons.

Els demés dies continuaran a dos quarts de set del vespre, els magnífics cultes a la Immaculada.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: cap.

Matrimonis: Josep Basquens Castells amb Teresa Dinarés Solé.

Defuncions: cap.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

ES VENEN

UNA PEÇA DE TERRA de cabuda 4 jornals de conreu i un de muntanya, situada al terme de Bellvey i partida «Les Perdiuetes».

UN MAGATZÉM, a aquesta vila, carrer de General Prim, número 17.

Per informes dirigir-se a Pau Gomis, Carreró, n.º 8

Barberia d'Andreu Rossell

Successor de J. Fontana (Adelino)

DR. ROBERT, 27

El nou duenyo d'aquest establiment s'complau oferint a les seves coneixenses i també als antics parroquians de la casa, un servei a la altura dels millors dintre el gremi.

Bigues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores

CAIXES DE CAUDALS

Serrallería de Pau Socías (Trau)

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venda, peritatge i recana de finques

AIXECAMENT DE PLANOLS

NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL